

- ιερεμη(ας) ιερομόναχος δραγαζεις μάρτιρο τα ανωθε.
- Φρᾱτζεσκοσ ηερεῦς ζουλις μᾱρτιρο τα ανοθε.
- Πατελεος σουμαρηπας Κην(ος) Καντζελαρι(ος) εγραψα.

62

(στην ίδια σελίδα, κάτω από το 61)

Εξοφλητική απόδειξη

1747, 29 Νοεμβρίου

Στοὺς [1747] Νοεβρίου 29, στὸ Νέο

Ἐπειδὴ καὶ νὰ δώσῃ ὀρδινία ὁ [ποτὲ] Μεχμέτ [ἀγᾱς] ὁ Ἀξιότηης ἀπὸ τὴν πο[...] τοῦ κὺρ Ἰωάννη Μυκονιάτῃ ποτὲ Ἀναστάση νὰ ἰλάβῃ ἐρχόμεν(ος) στὴν Ἀξία ρεάλια πενήντα δύο, ν(ούμερο) ρ(εάλια) 52, ἀπὸ τοὺς Περιχωρίτες διὰ κόντο τοῦ δουλε[...]τὴν <υ>ίῳ τοῦ ἐμίρη ἰ ὁμολογᾶ προσωπικῶς ἐδῶ παρὼν ὅμοιος Ἰωάννης πὼς τὰ ἔλαβεν σωστὰ καὶ εὐχαριστημένα χειροδότ(ως) εἰς τόσῃ μονέδα κορέντε ἰ ἀπὸ Φρανγκούλῃ Ἰωάννη Κορακίτῃ ἀπὸ Ἰωάννη Καπούνη καὶ ἀπὸ Μανώλῃ Κατερίνῃ καὶ ἀπὸ Ἰάκουμο Πετούλῃ καὶ ἔγινε ἡ ὀρ ἰ δινία τοῦ Μεχμέτ ἀγᾱ καὶ ἰ τοῦτοἰ μαρτυρᾶ καὶ φανερῶναι μὲ τὴν παρὼν ριτζεπούτα ὁ ἄνωθεν Ἰωάννης π(ὼς) τὰ ἐνχείρισεν ἰ [||...||] τοῦ ὁμοίου Μεχμέτ ἀγᾱ καὶ μὲ τὸν ἐρχομόν του ἐδῶ στὴν Ἀξία ἐνχείρισεν γραφὴ τοῦ ὁμοίου [ἀγᾱ] καὶ εἰς χεῖρας τοῦ ἐντιμότατου ἰ [...] ἡ ὁποία γρῑαφῇ ἐδιαλάβανεν πὼς τὰ ἔλαβεν τὰ λεγόμενα πενήντα δύο ρεάλια ἀπὸ τὸν Ἰωάννη ἰ καθὼς [...] τὸ φανερῶναι πὼς τοῦ ἔγραφεν νὰ ξεσκιστῇ ἡ ὁμολογίαν τος τῶν Περιχωρίτων ἡ ὁποία [...] ἰ [...] διὰ ἐνδειξιν ἀληθείας καὶ φανέρωσης ἀλάδαστης ἔγινε τὸ παρὸν καὶ βεβαιώνεται ὡς φαίνεται.ἰ

–[...] μαρτιρο ὡς ἀνωθεν.

–[...] ἀναστάσης ἐλαβα και βεβαίον ὡς ἄνωθεν διὰ χιρός ἐμοῦ [...].

Παντελε(ος) σουμμαρίπας Κ(αντζελλάριος) ἰ Κην(ός) ηπὸ παρακαλιάς ἔγραψα.

63

Διαθήκη

1747, 9 Δεκεμβρίου

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, τῆς Δέσποινας Θεοτόκου,
τῶν Ἁγίων Πάντων ἡμῶν ἀμήν.

Στοὺς 1747, Δικιεβρίου 9, στὸ Νέο.

Μὴν ἀκαρτερώντας ἡ ἀρχόντισσα Ἀντζολέτα ἀρχοντοπούλα ποτὲ Τζαννέτου Νταμπῇ καὶ ὁμόζυγῃ [ἄρχου] ἰ ἀφέντῃ Χρουσῇ Σουμμαρίπα τὲς

υστερνές ημέρες τῆς ζωῆς της, νὰ πράξω τὴν διαθήκην της ἐζήτησεν
ἐμὲν τὸν γράφοντα καντζελλάριο νὰ τὴν ἐκάμῃ διὰ θηράπαυση τῆς
ψυχῆς της καὶ ὑστέρηση τοῦ ἔχους της καὶ διὰ τὸν φόβο τοῦ αἰφνιδίου
θανάτου μὴν καὶ τὴν κράξῃ ὁ Κύριος ἀπὲς τούτῃ στὴν αἰώνιον ζωὴν, ἡ
ὁποία εὐρισκόμενη μετὰ πάσοις αἰσθήσεσιν ὁρδὲς καὶ μετὰ γλῶσσαν καθαρὴν
προσωπὶ ἡ καὶ μιλεῖ καὶ διατάσσεται ὡς κάτωθεν ἀκολουθεῖ. Καὶ ἀρχῆς
θέλει νὰ ἐνταφιαστῇ στὴν Κυρίαν τὴν ἡ Μητρόπολιν τὴν Λατίνα μετὰ παρ-
ρησία πρώτη καὶ νὰ κάμῃ καὶ τὸν πάρκο ὁ ἐκλαμπρότατος (ος) ἄρχοντας.
Ἦτοι ἀφήνει τῆς ἀνηψιάς της τῆς ἀρχόντισσας Μαρίας μίαν κασέλα
ἐκείνη ποὺ ἔχει τὰ ποδάρια σὰν [...] ἡ κακία καὶ τὴν εἰκόνα τῆς Πανα-
γίας ποὺ εἶναι χρυσωμένη, ἀφήνει καὶ τῆς ἀδελφῆς της τῆς [...] ἡ τζας
τὸ τρανὸν της τιλάρι, ἀφήνει καὶ τῆς ἀνηψιάς της κυρίας Καλίτζας
ὁμόζυγης ἀφέντη [...] ἡ τὸ τρανὸν της πάπλωμα εἶναι πολίτικο καὶ τὸ μι-
κρότερο τῆς ἄλλης τῆς ἀνηψιάς [κυρίας] ἡ Καλίτζας τοῦ ἀφέντη Φρανγ-
γκόπουλου τῆς ὁμόζυγης καὶ μίαν κασέλα μεγάλη καὶ μίαν κασελέτα καὶ
τὰ ἡ μικρὰ τιλάρια, τὰ δὲ μαξελάρια καὶ σεντόνια ποὺ τῆς εὐρεθοῦσιν
νὰ τὰ μοιράζουσι στὴν μέσην οἱ ἡ ἀνηψιὲς οἱ Καλίτζες ἦτοι τὴν κριδέντζαν
της νὰ τὴν ἐλάβῃ ἡ ἀνηψιὰν της ἡ ἀρχόντισσα Ἀντζολέτα, ἡ ἀφήνει
ἕτερον κασέλα μεγάλη τῆς Σπυρίδαινας τῆς ἀνηψιάς της καὶ τὴν κασελέ-
ταν της τὴν κόκκινη ἡ ἀφήνει τῆς Ἀνδριάνας τοῦ Κουμούλενο καὶ μίαν
ἄλλη τρίτη κασελέτα ἀφήνει τῆς ἀρχόντισσας τῆς ἡ Ἀνδριάνας τοῦ ποτὲ
Ματαίου Σουμμαρίπα ἀρχοντοπούλας καὶ ἕνα κατρέφτη μαῦρο ἀφήνει
τῆς ἡ ἀνηψιάς της τῆς Κατερίνας ἀρχοντοπούλα ἀφέντη Μάρκου Φραν-
γγκοπούλα, τὰ μποτόνια της τὰ μαλ ἡ αματένια εἶναι δεκάξι τὰ ὁποῖα
εὐρίσκονται ἀμανάτι τοῦ Γιαχάρα διὰ ριάλια κιεφάλι καὶ ἡ διάφορο ὡς
τῶρι ριάλια ἕξε καὶ ἕμισόν καὶ νὰ τῆς τὰ ἀξαμαχιέβγη ὁ ἀφέντης ὁ πατέ-
ρας της καὶ ἴσως γυρέψῃ ἡ καὶ ἄλλα ἕξε ἕμισόν ὁ Γιαχάρας ἀγγικίζει νὰ
τὰ δώσῃ ὁ ἀφέντης Ἰω(άννης) Σπύριδ(ος) σὰν ποὺ τὰ ἔλαβεν [αὐτός].
ἡ Τὰ κρασοβούτζια ποὺ θέλει τῆς εὐρεθοῦν νὰ τὰ μοιράζουσι ἴσια τὰ
τρίαν της ἀνήψια ἡ χήρα καὶ οἱ δύο ἡ Καλίτζες. Ἦτοι ἀφήνει τὰ σπίτια
της ἀνώγεια κατώγεια μετὰ ποσσέσσαν τ(ος) καὶ μετὰ συρμὴν ποὺ μέσα θέλει
ἡ εὐρεθῇ ξέχως τὴν ὀνοματισμένην στὸ ἡπαρὸν τῆς ἀνηψιάς τῆς κυρίας
Καλίτζας τῆς Σπυρίδαινας, ἀφήνει καὶ τοῦ ἡ ἐνδαίσιμου ἀφ(έντη) Ντὸ
Ἰάκωμπου Ρώσση τὸ πάπλωμά της τὸ μεταξωτὸ τὸ ὁποῖο ὁμοίως ἔχει
ἀμανάτι καὶ ἡ κρατεῖ το διὰ χρέος ὡς ἡ ὁμολογίαν της διαλαμβάνει, ἦτοι
θέλει νὰ πουλιοῦνται τὰ ἀμανάτια ἡ

Φ. 16

ὁ ἄρχ(ος) ἀφ(έντης) Φίλιππος (ος) Λορεδᾶν(ος) καὶ νὰ πληρώνεται αὐτὸς
εἰς ὃ, τι δίκαιο τοῦ ἀγγικίζει καὶ τὸ ρέστος νὰ πληρ(ώνεται) ὁ ἀφ(έντης)
Ντὸν Ἰάκωμπους διὰ τὴν ὁμολογίαν ποὺ διαλαμβάνει τὸ πάπλωμα καὶ ἂν
εἶχεν μείνῃ ρέστος (ος) ἀπὸ αὐτὰ νὰ τὰ λαβαίνει ὁμοίως ἀφ(έντης) Ντὸν

Ἰάκωμπης καὶ νὰ τῆς κάνη τόσες λειτουργίες διὰ ἡ τὴν ψυχὴν τῆς πρὸς τέσσερις παράδες τὴν μία καὶ τὰ ἐπίλοιπα ἀμανάτια ποὺ τῆς κρατεῖ ὁμοιος ἡ ἀφ(έντης) Ντὸν Ἰάκωμπης διὰ ἕτερα χρέη ὡς φανερῶνει ἡ ὁμολογία τῆς ὀρίζει νὰ τὰ λάβῃ ὁ ἀρχὸν ἡ τόπουλ(ος) τῆς ἀνηψιάς τῆς ἀφ(έντισσας) Μαρίας ὀνομαζόμενος Μπερνάρδος καὶ νὰ τοῦ δίνη σοδεσφατζιὸν ἡ τοῦ χρέους ποὺ ἔχει νὰ λάβῃ διὰ τὰ ὅμοια ἀμανάτια ποὺ δὲ νὰ λάβῃ. Ἦτοι ἀφήνει καὶ τῆς ἡ ἀρχοντοπούλας τοῦ ἀφ(έντη) Μάρκου Φρανγκόπουλου ὀνόματι Κατερίνας τὸ χωράφι ποὺ τῆς εὐρίσκν ἡ εται στὴν Πλάκ(α) καὶ νὰ μὴν ἐξουσιάζουν οἱ γονέοιν τῆς τίπετις ἀπὸ αὐτὸ ἀλλὰ νὰ μείνῃ στὴν ἐξουσίαν τῆς. ἡ Ἀφήνει τὴν καυκάρα ποὺ ἔχει στὴν Παναγία τοῦ Γάτου καὶ τὸ γονικὸν τῆς ἀμπέλι τῶν Ἐγγα ἡ ρῶ ὀνομάζεται τοῦ Ληναρᾶ κείμενο στὴν Ἀτταλειώτισσα μὲ κοπριά καὶ σπίτια ἐκεῖ νὰ πουλιοῦ ἡ νταιν καὶ νὰ ριφάρεται τὸ χρέος τοῦ Φωτεινοῦ τοῦ Πιταράκη καὶ νὰ δίνονται καὶ ριάλια τριάντα στὸ ἡ πρόσωπο τοῦ ἐνδαίσιμου Ντὸν Ἰάκωμπη Ρώσση διὰ νὰ τῆς κάμνῃ δύο λειτουργίες τὸν κάθε μῆνα ἡ ὥστε ζῇ ὁμοίως καὶ μετὰ τὴν ἀποβίωσιν του νὰ τὰ λαβαίνει ὁ ἀρχιερέας τοῦ κατακταιροῦ [...] ἡ Λατῖνος καὶ νὰ τὰ δίνη ὅτινος ἱερέα ὀρίσει διὰ νὰ τὲς γίνονται οἱ ὅμοιες δύο λειτουργίες τὸν ἡ μῆνα ἀενάως διὰ ψυχικὴν τῆς σωτηρία, ἐπειδὴ καὶ ἡ γνώμην τῆς εἶναι νὰ γροικῶνται ἀτζένσο ἡ τ' αὐτὰ τριάντα ριάλια καὶ νὰ ἐβγαιίνουν καὶ ὅλες οἱ ἐξοδες τῆς θαφῆς τῆς ὡς ἐπροείπαμεν ἡ ποὺ θέλει γίνουν ἕως τὸν χρόνον κατὰ τὴν τάξιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Λατίνας, τὰ ὅποια ριάλ ἡ ἡ τοῦ ἀτζένσου καὶ ὅ,τι περιέχει ὁ ἀριθμὸς τῆς ἐξόδου τῆς θαφῆς καὶ μνημόσυνα ἕως τὸν χρόνον ἡ νὰ ἐβγαιίνουν ἀπὸ τὴν ποσότη τοῦ ἀμπελιοῦ, ξεδιαλύνοντας ὅτι κατασταίνει [[[κολώνα]]] καὶ ἐπιτρ ἡ ὀπικὸν τῆς τὸν ἀφ(έντη) Φρανγκόπουλο τὸν ἀνηψιὸν τῆς νὰ πουλῇ τὰ ὀνομαζόμενα ὑπόστατι ἡ καὶ καυκάρα καὶ ἀμπέλι στὸν καλλιότερον μὸδο ποὺ νὰ ἐμπορῇ καὶ νὰ ριφάρῃ τὴν ποσό[τη] ἡ τὴν ἐκκλησιαστικὴ ὡς ἄνωθεν καὶ νὰ δίνη καὶ ἡμισυ ριάλια τῆς ἀδελφῆς τῆς τῆς Ἐρσας καὶ τὰ ἡ ζουν τος τοῦ μισερ Ἰω(άννη) Ἀρώνη ριάλια δέκα καὶ τὰ δὲ ἐπίλοιπα ἄσπρα ποὺ ἀπομένουν ἡ ἐβγάνοντας τὰ σημαδεμένα ὡς ἄνωθεν νὰ τὰ μοιράζουν ἴσια ἴσια ὅλα τὰ ἀνήψιάν ἡ τῆς ἡγου ἡ ἀρχόντισσα τοῦ ἀφ(έντη) Φρανγκόπουλου ἡ ἀρχόντισσα τοῦ ἀφ(έντη) Ἰω(άννη) Σπυρίδου καὶ ἡ ἀρχόντισσα ἡ

Φ. 2

ἡ ἀνηψιάν τῆς ἡ χήρα ἀρχ(όντισσα) Μαρία χήρα Μποσιὲ καὶ ἡ ἀρχ(όντι)σ-
σα ἡ ἀνηψιάν τῆς ἡ Φλωρέντζα θυγά ἡ τηρ ποτὲ παπα-Σταμάτη μὲ εἰ-
ρήνη καὶ ἰσiosis.

Ἦτοι τὴν λινοφορεσιὰ ποὺ θέλει τῆς εὐρεθῇ ὅλη νὰ τὴν ἐμοιράζουν ἴσια στὴν μέση οἱ δύο τῆς ἡ ἀνηψιὲς οἱ Καλίτζες καὶ μπούστους. Τὴν εἰκόνα ποὺ εὐρίσκνεται στὸν ἀρχοντικὸν τῆς τοῦ Ἀ(γιοῦ) ἡ Γεωργιοῦ τὴν μεγάλη νὰ λάβῃ ἡ ἀρχ(όντισσ)α ἡ Φραγκοπούλαινα καὶ τὸν Σὰν

Φραντζέσκο καὶ τὸν Ἰ Ἅγιον Σπυρίδωνα ἀφήνει τῆς ἀρχοντοπούλας τοῦ ἀφέντη Σπυρίδου τῆς Ἀντζολέτας. Τὸ χάρ ἰ κωμάν της τοῦ θερμοῦ νὰ λάβῃ ἡ ἀνηψιάν της ἡ χήρα τοῦ Μποσιὲ καὶ τὸ τραπέζιν της, τὰ δὲ ἄλλα ἑκατέρωθεν ἰ δύο μικρὰ τέντζερα νὰ λάβουν οἱ ἀνηψιές της οἱ δύο Καλίτζες. Ἐνα καντηλιέρι σπρόντζινο νὰ ἰ λάβῃ ἡ χήρα ἡ ἀνηψιάν της. Ἀφήνει καὶ τοῦ ἀνηψιοῦ της τοῦ ἀφ(έντη) Μπερνάρδου Μποσιὲ τέσσερα ἰ κοτάκια ἀσημένια τὰ ὅποια εὐρίσκονται στὰ χέρια τοῦ ἐνδαίσιμου ἀφ(έντη) Παπα-Ἀντωνίου ἰ Χωματιανοῦ τοῦ Ματιοῦ καὶ ὡς λέγει καὶ ἀμώνει δὲν τοῦ χρεωστεῖ πλέο τίπετις. Πλὴν λαβαίνει τέλος ἰ ἡ παροῦσα διαθήκη παραδίνοντας τὴν ψυχὴν της στὸ ἄπειρο ἔλε(ος) τοῦ Κυρίου ζητώντας συμπά ἰ θειο ἀπὸ ὅλους τοὺς χριστιανοὺς καὶ τὸ ὅμοιο κάμνει εἰς ὅλους θέλοντας νὰ σταδῇ βεβαιωμένη ἰ ὅπου παρρησιαστεῖ στὰ ὅ,τι διαλαμβάνει καὶ τὸ βεβαιοῖ μὲ ἀξιόπιστους μάρτυρες εἰς ἀσφάλειαν.

–S(ior) Demetrio Caranza afermo quanto di sopra l’espосто.

–Γεώργη(ος) τάγαρης μάρτης στό παρόν.

–παβλῆς ὁμηρος [[ομηρ]] παρακαλετός μαρτιρο.

–Τζουάνος Γεραρδῖς χρουσί μαρτιρο ος ἀνοθέν.

64

(στην ἴδια σελίδα, κάτω ἀπὸ το 63)

Συμπλήρωση Διαθήκης

1747, 20 Δεκεμβρίου

Στοὺς 20 Δικιεβρίου 1747 ποὺ εἶναι ἡμέρες ἡ ὑστερότερα [ο ποιην] διαθήκην τῆς ἀρχόντισσας ἰ Ἀντζολέτας ποτὲ Τζαννέτου Νταμπῆ ἀρχοντοπούλας μὲ ἐξαναζήτησεν καὶ ὀρίζει [...] ἰ νὰ ἔμαθ[εν] π(ὼς) οἱ ἀνηψιές της ἔχουν λογοτριβὴ στ’ ἀναμεταξύν τ(ος) πὼς ἔφησεν μαργαριτάρι ἰ τῆς μιᾶς καὶ ἐστήρεψεν τὴν ἄλλη, διὰ νὰ μὴν παραπονοῦνται ἰ καὶ νὰ σιωπήσουν γροικώντας τὴν ἀλήθεια ἰ ὅπου στὸ παρὸν φανερώνει ἰ μὲ ὄρκον της λέγει ὅτι μὰ τὸ φοβερὸ κριτήριον ποὺ ἔχει νὰ παρρησιαστῇ ἰ ἡ ψυχὴν της καὶ κατὰ ἀληθοσύνη κάμου τὸ μαργαριτάρι ποὺ εἶχεν καὶ ὅπου μέφονται π(ὼς) ζιῶντας της τὸ ἰ ἔδωσεν δὲν εἶναι ἔτζι ἀλλὰ λέγει ἰ πὼς τὸ ἰ ἐπούλησεν διὰ χρεία κυβέρνησῃς της καὶ τίποτι δὲν τῆς ἔμεινεν ἰ νὰ ἔχῃ οὔτε νὰ δώσῃ, κάνα τὸ παρὸν ξέχ(ως) ὅ,τι μαργαριτάρι διαλαμβάνει ἡ διαθήκη της ἰ ὁμ(οίως) μάλαμα καὶ ἀσήμι ἐκεῖ φανερώνει καὶ ἄς δώσῃ πίστη ἀνημφάβολη ὅποιο [ἄλλ(ος) λογία...].

–παβλῆς ὁμηρως μαρτυρ[ας] παρακαλετος.

–Τζάννες Γεραρδῖς Χρουσι μαρτιρας παρακαλετος.

Παντελέ(ος) Σουμμαρύπας Καντζελάρι(ος) κοινὸς ἔγραψα.

